

[Justitsministeren.]

muligheder sætter en grænse for, hvor langt man kan gå med hensyn til at fravige de almindelige regler for parkering. Det er min opfattelse, at man netop ved de af ministeriet afstukne retningslinjer kan lette de invalideredes vanskeligheder, og jeg tror også, man gavner de invalideredes sag bedst ved at følge forholdsvis faste retningslinjer.

Jeg synes derfor ikke, der er grund til at ændre de gældende bestemmelser, der efter min opfattelse i nødvendigt omfang tager hensyn til de invalide.

Spørgsmålet om, hvorvidt man i København kan få nogle parkometerpladser uden afgift, vil jeg gerne tage op til undersøgelse, men så vidt jeg husker — men jeg må erkende min uvidenhed — er det nok et problem, vi skal forhandle også med Københavns kommune om, for jeg tror, uden at jeg kan huske det med sikkerhed, at parkometerafgiften går i kommunens kasse; man kan jo sagtens være flot for andres regning, men det kan vi i hvert fald ikke gøre uden at snakke med dem.

Jeg skal gerne overveje de bemærkninger, hr. Diderichsen kom med i øvrigt, og kan tilsige den største velvilje i forholdet til de invaliderede.

Diderichsen: Jeg vil gerne takke ministeren for den velvillige modtagelse af spørgsmålet og tilsagnet om at ville se på sagerne.

Jeg vil gerne understrege, at jeg bl. a. mente at have konstateret, at de faktiske regler ikke er tilstrækkelig effektivt gennemført, og allerede på det punkt måtte der være grund til at se sagerne efter i sømmene. Det står jo i salmeverset, at også Vorherre ser på viljen, og det er jo en god trøst; så må vi håbe, at der også på de andre punkter, de konkrete punkter, jeg nævnte, ikke blot sørges for, at de gældende regler bliver håndhævet til gavn for de invaliderede, men at der også kan foretages en række forbedringer rundt omkring af rent praktisk art.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Helveg Petersen* til landbrugsministeren:

„Agter ministeren at tage initiativer, der kan fremme realiseringen af Vestskovprojektet?“

Skriftlig begrundelse:

I områderne vest for København foregår en hastig bytilvækst. I modsætning til Københavns nordlige områder er denne egen fattig på skov. Når inder- og mellemzoner i vestområderne er fuldt udbygget, vil der her bo mellem 200.000 og 300.000 mennesker, og tilsvarende antal vil bo i tilgrænsende områder.

Det er vigtigt, at det offentlige i tide griber ind for at sikre gode rekreative muligheder for denne store del af Københavnsområdets befolkning.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Niels Helveg Petersen: Ikke mindst takket være en kronik i Politiken af Hakon Stephensen har planen om en Vestskov fået en meget betydelig folkelig støtte. Der løber mange penge ind på den såkaldte trækonto i København.

Vestegnen er i modsætning til områderne nord for København fattig på skov, og en Vestskov ville være til glæde for hundredtusinder af indbyggere i Københavnsområdet. Planen har også fået en velvillig modtagelse hos de amtskommunale og kommunale myndigheder, der skal bevilge pengene. Den positive indstilling til planen fra disse organers side synes at være sikret, men der knytter sig endnu usikkerhed til den endelige udformning af finansieringen.

Mit spørgsmål går da ikke mindst på dette, om regeringen agter at indkalde til samlede drøftelser mellem de implicerede bevilgende myndigheder for på den måde at gøre sit yderste for at rydde hindringer for Vestskovens virkeliggørelse af vejen.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Spørgsmålet om etablering af en skov vest for København har været drøftet i en årrække. Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at området vest for København er fattigt på skov og rekreative områder. Det er derfor fra forskellig side gjort gældende, at det var påkrævet at få etableret en skov i området.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed fortabe mig i en historisk udredning, men blot nævne,